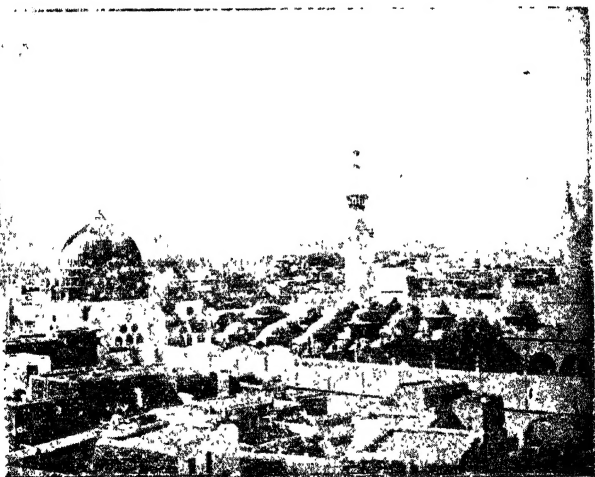

મવજે કવસર.

જનાખ ચવધરી દિલ્લરામ સાહ્ય કવસરીની

— નઅત અને મનકમતો. —

પ્રગટ કરનાર, અમીર હસન નિઝામી. પાચપટ્ટી, -અમદાવાદ.

— કીમત ચાર આના. —

મીલાદે રસુલ—યે મોલુદ શરીફની કિતાબ હય ઇસમે આં હઝરત સલ૦ કી મીલાદ શરીફ, મોઅજ્જે ઓર વફાત ગમયરાકા ખ્યાન હય. કીમત ૦-૬-૦

કસસુલ અબીયા-બરી—ઇસ કિતાબકે નામસે તો શાયદહી કોઇ નાવાકિફ હોગા. ઇસમે બે બે પયગમ્બરોકે મુબારક હાલાત હંચ ઓર નિહાયત અજુબો ગરીબ હય હર મુસલમાનકો પઢની ચાહીએ. છપાઇ ઉમદા બે હુરફકી હય. જલ્દબી બંધી હુર્ફ હય, કિમત સિફ્ દો રૂપે.

ગુલિરતાને ખવાજ—ઇસ કિતાબમેં હિંદલ વલી ખવાજ ગરીબ નવાઝ હઝરત મુહનુદીન ચિત્તી અજમેરી સંજરી રદી૦ કી મુબારક ઝિંદગીકે હાલાત, કરામાત ઓર ઉમદા કવવાલીયેં દરજ હંચ કીમત છે આને.

તારીખ મક્કા મોઅજ્જુમા—હર મુસલમાનકો અપને કબ્બેસે વાકિફ હોના ચાહીયે, ઇસમેં શુરસે આજ તક્કી તારીખ ઓર ઇમારતે મુતબરિકા કા હાલ દરજ હય. કીમત ૦-૧૨-૦

આદમ ફિલ હદીસ—યે હદીસ શરીફકી નિહાયત ઉમદા કિતાબ હે. ઇસકા નામ જવાજર હીંદી બી હે ઇ.મેં કુલ બારા બાબ હેં ઓર હર બાબ મુસલમાનકે પઢને કે કાબિલ હે. કીમત ૧-૦-૦

ક્યામતનામા—ઇસમેં ક્યામતકી નશાનીયાં, બેહસ્ત ઓર દોજખ કા દિલચસ્પ ખ્યાન હય. કીમત ૦-૬-૦

મજમુએ ફિકહ વલ અકાયદ—ઇસમેં ૪ રિસાલે હંચ. પહેલા રિસાલા ફુલ ઇમાન વલ ઇસ્લામ. દુસરા ઝુરફ મુસલમાન, તીસરા અકાયદનામા, ચોથા તકમીલુલ ઇમાન. યે ચારેં રિસાલે મુસલમાન બાઇયોં કે લિયે બેહદ મુશીદ હેં કીમત ૦-૮-૦

અમીર હસન નિઝામી.

પાંચપટ્ટી—અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૧૮૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ મલ્લે સ્વામી

વિષય ૪૩૬૬:૪ ૩૬૮

Reg. No. 254

અહ્વાહો

૭૮૬

અકબર..

મવજે કવસર.

હિંદુ કી નચત ગુજરાતી લિખાસ મંચ.

લિખનેવાલે,
જનાય ચવધરી દિલ્લુરામ સાહય કવસરી.
નાન્દરી કીલ્ચ હીસાર (પંળય.)

શાયે કરનેવાલે,
અમીર હસન નિઝામી.
પાંચપટી, અહમદાબાદ.

દુસરી ખાર

૧૩૪૩ હિજરી.

તેઅદાદ ૧૦૦૦

સને ૧૪૨૫ દસ્તરી.

કીંમત ચાર આને.

૧૦૦ કી કીંમત પંદરા રૂપે.

જુમલા હુકુક મેલકુત હંચ દસ લિયે કોઇ સાહય હમારી બિલા
મળજત છપવાનકી હરગિઝ તક્લીફ ન ફરમાયે
વરન નંકે કે ધવઝ નુકશાન હોગા.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય અમદાવાદ હિંદુ કી નચત.

ઉરદુ હુરફ મે “હિંદુ કી નચત” કે નામસે એ કિતાબ
મેરે પીરો મુરશદ હઝરત ખ્વાજા હસન નિજમી સાહબને
છપવાઈ હય એર મેને અપને હઝરત કે હરશદ કે સુતાબિક
ગુજરાતી હુરફમેં શાયે કિ હય. અસલ ઉરદુ મેં જનાબ ખ્વાજા
સાહબ ને હરમે ઝેલ દિઆયા લિખા હય.

“જનાબ યવધરી દિલ્લુરામ સાહબ “કવસરી”
સાકિન નાનદી જિલે પંજાબકા નાચતીયા કલામ રિસાલે સુરી અન્
અક્સર રસાયલો અખબારાન મંચ છપા કરતા હય. સહાબાએ
કિરામ રહીં કી શાન મંચ બી ઉન્હોને બોહોતસે મનદુમ મનાકિય
લિખ્ખે હંચ વો બોહોત બે તઅરસુખ હિંદુ હય અન્ માઅલુમ
હોતા હય કે ઇન્કે દિલ મંચ આં હઝરત સલં કી સન્ચી
મુહબ્બત હય.

આજકલ કે ઝમાને મંચ જમ કે આયા સમાજને હિંદુ મુસલ-
માનોં કે આપસ મંચ જુદાઈ અન્ ઇનાદ કી આગ બડકા દી હય
મંચ રિસાલએ સુરીસે ઇને નાઆતયા કલામ કો છાટકર શાયે કરતા
હું. ઇસકે બાઅદ યવધરી દિલ્લુરામ સાહબ કવસરી કા બક્રાયા કલામ
બી હુસરે રિસાલે મંચ શાયે કર દયા ગયગા.

મુસલમાન કલમ યવધરી દિલ્લુરામ સાહબ કવસરી કે મુઆલસાના
કલામ કી છસ કદર ઇજજત કરે કમ હય અન્ મંચ મુસલમાન
કલમકી દહલી શુક ગુઝારીલી બાબર કરને કે લિયે યવધરી સાહબ કા
યે કલામ શાયે કરતા હું.”

મેરે હઝરત કા દિઆયા ખતમ હુવા. અબ મંચ અપને બિરા-
દરને ઇસલામ સે ગુઝારિશ કરતા હું કે વો ઇસ કલામ કો
ઇજજત કી નિગાહ સે દેખે અન્ મીલાદ શરીફ અન્ મબલિસ
મંચ ઇસ કલામ કો પઢકર સવાબ કે હકદાર બનેં.

માલદાર બાઇયોં કો ચાહીએ કે ઇસકી બોહોતસી નક્લે ખરીદ
કરે અન્ મુસલમાન બાઇયોં મેં મુકત તક્સીમ કરકે સવાબ કે હકદાર
બનેં. પહેલી બાર ૧૦૦૦ કાપી છપવાઈવો ખતમ હો બનેસે દુઆરા
શાયે કરતા હું.

તુહી તુ હય.

ગુલિસ્તાં આર-ખયાબાંમેં તુહી તુ હય તુહી તુ હય.
 દિલે રનજુરો શાદાંમેં તુહી તુ હય તુહી તુ હય.
 કલી ઉલઝા દિયા ખુદકો કલી સુલઝા દિયા ખુદકો,
 કિસીકી ઝુદ્દે પયચાંમેં તુહી તુ હય તુહી તુ હય.
 કહીં હય આંખ આશિકકી કહીં દીદારે બનાં હય,
 બહારે હુસ્ને તાબાંમેં તુહી તુ હય તુહી તુ હય.
 કલી ઝમઝમમેં ના ડુબા કલી ગંગામેં આ નિકલા,
 કે હિંદુ આર મુસલિમાં મેં તુહી તુ હય તુહી તુ હય.
 કહીં તુ પીરે મકતબ હય કહીં હે તિક્કે અબજદ ખ્વાં,
 કિતાબોમેં દબિસ્તાં મેં તુહી તુ હય તુહી તુ હય.
 કહીં ટીચરકી ધુરકી હય કહીં શાગિર્દની ખિદમત,
 મુઅલ્લિમ આર તિક્કાંમેં તુહી તુ હય તુહી તુ હય.

મુસદ્દસમેં મુખમ્મસમેં, રૂખાઈમેં, તગઝઝુલ મેં,
ગરઝ હરએક દીવાંમેં તુહી તુ હય તુહી તુ હય.
જો હુંઠા કવસરી ને તુઝકો પાયા હર જગાં યારખ,
અયાં મેં એર પિન્હાંમેં તુહી તુ હય તુહી તુ હય.

ઇશકે મુહમ્મદ.

થા મુઝે ઇશકે મુહમ્મદ જબકે યે આલમ ન થા,
બસ ખુદાહી થા ખુદા હવા ન થી આદમ ન થા.
આંદ, મુરજ, આત્માં, તારે, ઝમીં, દરિયા ન થા,
ગુલ ન થા ગુલશન ન થા એર કતરએ શબનમ ન થા.
ઇનકિલાએ દેહેરકા કાનુન થા હરકે ફના.
થી ખુશી માઅદુમ બિલકુલ એર પયદા ગમ ન થા.
દફતરે પયદાયશો અમવાત કલ્ઈ બંદ થા,
મેહફિલે શાદી ન થી એર ખાનએ માતમ ન થા.
બરહમો દરહમ મુરકકઅ થા જહાંને હેચકા,
બાદશાહ કોઇ ન થા એર સિકકએ દિરહમ ન થા.
આબો આતિશ સનઅતે તેહલીલમેં મેહલુલ થે,
ખાકમેં યે ખાક સારી એર હવામેં દમ ન થા.
આશિકો માઅશુકકા રાઝે મોહબ્બત થા નિહાં,
મુનિસો હમદમ ન થા એર આશના મેહરમ ન થા.
કવસરી ઉસવકત લી થા મુઝકો ઇશકે મુસ્તુકા,
આજકલ જયસા હય ઇશકે અયસાહી થા કુચકમ ન થા.

હય ઝુલમતમેં આખે બકા યા મુહમ્મદ.

મદીને મેં મુઝકો ખુલા યા મુહમ્મદ,
 ઝરા અપના કુચા દિખા યા મુહમ્મદ.
 ન કુરકતમેં મુઝકો રૂલા યા મુહમ્મદ,
 ન આશિકે કે અપને સતા યા મુહમ્મદ.
 મુઝે લોગ કેહતે હંચ દિવાના તેરા,
 કહું ચાર કયા માજરા યા મુહમ્મદ.
 ન ખોલુંગા બરકે તજદલી સે આખે,
 તસવુર હય તેરા મદા યા મુહમ્મદ.
 ખુદા તેરા આશિક, તુ આશિક ખુદાકા,
 મેં તુમ દોનોં પર હું ફિદા યા મુહમ્મદ.
 ખુદાકી ખુદાઈમેં તુઝસા નહીં હય,
 તુ ચકતા હે બાઅદ અઝ ખુદ યા મુહમ્મદ.
 નહીં બાદશાહોંકી કુછ મુઝકો પરવા,
 તેરે દરકા હું મંચ ગદા યા મુહમ્મદ.
 ન રિન્દોંસે સોહબત ન અહિદસે રગબત,
 મેરા હાલ કયા ચે હુવા યા મુહમ્મદ.
 મેં તેરા બના હું મેરા તુભી બન બા,
 મેરા કેાન હય દુસરા યા મુહમ્મદ.
 તુમ્હારી બ દલલત ખુદા મુઝકો બખશે,
 હો મકબુલ મેરી દુઆ યા મુહમ્મદ,
 તેરા કવમરી રહેતા હય હિંદુઓ મંચ,
 હે ઝુલમતમેં આખે બકા યા મુહમ્મદ.

નળીકે વાસ્તે સખ કુછ બના હય.

અઝીમુશ્શાન હય શાને મુહમ્મદ

ખુદા હય મરતબા દાને મુહમ્મદ.

કુતુબ ખાને કિયે મનસુખ સારે,

કિતાબે હક હય કુરઆને મુહમ્મદ.

નળીકે વાસ્તે સખ કુછ બના હય,

બડી હય કીમતી બાને મુહમ્મદ.

શરીઅત ઓર તરીકત ઓર હકીકત,

યે તીનોં હંય ઃકનીઆને મુહમ્મદ.

ફિરશ્તેલી યે કહેતે હંય કે હમ હંય,

ગુલામાને ગુલામાને મુહમ્મદ.

નળીકા નુતકે હય નુતકે ઇલાહી,

કલામે હક હય ફરમાને મુહમ્મદ.

ખુદાકા નુર હય નુરે પયમ્બર,

ખુદાકી શાન હય શાને મુહમ્મદ.

અયુબકરે ઉમર ઉસમાન હયદર,

યેહી હંય ચાર ચારાને મુહમ્મદ.

અલી ઈનમેં વસીએ મુસ્તુફા હય,

અલી હય રંગે બુસ્તાને મુહમ્મદ.

અલી કા નફસ હય નફસે પયમ્બર,

અલી કી બાન હય બાને મુહમ્મદ.

અલીયે ફાતીમા શખ્સીરે શખ્સર,

બસા ઈનસે ગુલિસ્તાને મુહમ્મદ.

ખતાઉં કવસરી કયા શબ્દ અપના,
મંચ હું હરદમ સના ખવાને મુહમ્મદ.

જપા કરતે હંચ હમ મુહમ્મદ મુહમ્મદ.

શહેનશાહે આઝમ મુહમ્મદ મુહમ્મદ,
રસુલે દો આલમ મુહમ્મદ મુહમ્મદ.
જખાંકા મેરી હય ઇશારા લખાંકો,
કહે મિલકે બાહમ મુહમ્મદ મુહમ્મદ.
બ હંગામે મેઅરાબ ચર્ચા ચેહી થા,
ફલક પર થા પયહમ મુહમ્મદ મુહમ્મદ.
વોહય ઇખનેઆદમ વો હય ફૂલ આદમ,
મુકરરમ મુઅઝઝમ મુહમ્મદ મુહમ્મદ.
ચે દાઅવેસે કહેતા હું સખકો સુનાકર,
ખુદાકા હે મહેરમ મુહમ્મદ મુહમ્મદ.
અગરચે નખી આખરી હય વોહ લેકિન,
હય સખસે મુકદમ મુહમ્મદ મુહમ્મદ.
રિહાઈ હો ગમસે, અગર કોઈ બંદા,
પુકારે દમે ગમ મુહમ્મદ મુહમ્મદ.
હય લાઝિમ કેહરઅેક મુસલિમ કહે યોં,
નખી હય મુસલિમ મુહમ્મદ મુહમ્મદ.
સિલા હો ચેહી નાઅત ગોઈકા મેરી,
ખુદા ખુશ હો, ખુરરમ મુહમ્મદ મુહમ્મદ.
ઇલાહી મેરે મુંહમે જખતક જખાંકો,
જખાં પર હો હરદમ મુહમ્મદ મુહમ્મદ.

વઝીર! યેહી કવસરીજી હય અપના,
જપા કરતે હંય હમ મુહમ્મદ મુહમ્મદ.

ખુદા જખ હય મુહમ્મદકા.

કર અય હિંદુ જ્યાં ઇસ તર્જસે તુ વસ્ક અહમદ કા,
મુસલમાં માન જાયેં લોહા સખ તયગે મહમ્મદ કા.
જુદા કયા લામે દિલ્લુરામ હય મીમે મુહમ્મદ સે,
તઅલ્લુક સો તરાહ કા હય મુશદદદ સે મુશદદદ કા.
મુહમ્મદ ઃઓર દિલ્લુરામમેં નુકતા નહીં કોઈ,
કે હય મદદાહ ઓર મમદુહ મેં યે રખત કિસ હદ કા.
કભી ગંગા મેં આ ડુબા કભી કવસરપે જા નિકલા,
પતા કુચ્છભી નહીં મખસુસ દુરવીશે મુજરરદ કા.
યેહી હર ચ્હાર અનંસરકા ઇશારા હય કે લે રસ્તા,
મદીને કા, નજફ કા, કરબલા કા ઓર મશહદ કા.
મુહમ્મદકી શિક્કાઅત પર યકીં થા નાઅત ગોયોં કે,
કિસીને કાશીયા બાંધા નહીં અબતક જો શાયદ કા.
લિખું કયા કવસરી મેં કેનસા કિસ્સા હય અબ બાકી,
મુહમ્મદ જખ ખુદાકા હય ખુદા જખ હય મુહમ્મદકા.

અલ્લાહ કા દીદાર હય દીદારે મુહમ્મદ.

અલ્લાહો ગની રવનકે બાઝારે મુહમ્મદ,
માઅખુદે જહાં લી હય ખરીદારે મુહમ્મદ.
આથા હય હદીસોં મેં નખી નુરે ખુદા હય,

અદલાહ કા દીદાર હય દીદારે મુહમ્મદ.
 ફિર કિસ દિયે ચારખ મંચ પીયું દાડ્યે સેહત,
 અચ્છા હય મસીહાસે ભી બીમારે મુહમ્મદ.
 કયા મુઝકો ઝુરત હય કે કુરઆન પદું મંચ,
 હય ચાદ મુઝે મુસહફે રૂખસારે મુહમ્મદ.
 મંચ કોન હું કયા શય હું મેરી ગિનતી વહાં કયા,
 જીખીલ સે હેં ખાદિમે સરકારે મુહમ્મદ.
 હય જન્મે મઆસીકા સિલા નકદ શિકાઅત,
 ઝાહિદ સે રહા અચ્છા ગુનહેગારે મુહમ્મદ.
 ખાલી કિસી સુરત મંચ ભી વો જ નહીં સકતા,
 બખશિશકા જે ઉમ્મત સે હય ઇક્રારે મુહમ્મદ.
 સાદાત ઝમાને મેં જહાં જાવ વહાં હંચ,
 કયા બાગે જહાં મંચ બસા ગુલઝારે મુહમ્મદ.
 સુનતા હું કે કહેતે હંચ ચેહી દેખને વાલે,
 અદલાહ કા દરબાર હય દરબારે મુહમ્મદ.
 કુચ્છ ઇશકે પયમ્બર મંચ નહીં શરતે મુસલમાં,
 હય કવસરી હિંદુ ભી તલબગારે મુહમ્મદ.

મેહબુબે ઇલાહીસે હય ચારાના હમારા.

હમ મદ્દ હંચ ચોર ઇશક હય મરદાના હમારા,
 મહેબુબે ઇલાહીસે હય ચારાના હમારા.
 કયા પુછતે હો કવસરો ફિરદવસ કા કિસ્મા,
 ચે બાગ હમારા હય વો મયખાના હમારા.
 મહેશર મંચ બચા લેંગે નખી મુઝકો ચે કહેકર,

છેડા ન ઇસે ચે તો હય દીવાના હમારા.
 કયા અય ફલકે પીર તેરા ખવફ કરે હમ,
 બાહર તેરી ગરદિશ સે હય કાશાના હમારા.
 કયોં સાકીયે ગરદુ' તુ મેરી કરતા હય દઅવત,
 તુઝસે ન ભરા બાયેગા પયમાના હમારા.
 આકા હય નખી ઐર અલી અપના હય મવલા,
 મિલતા હુવા સલમાં સે હય અફસાના હમારા.
 કુનદન હય વોહી કવસરી જો આકમેં દમકે
 ઇસ વાસ્તે હય લેસ ફકીરાના હમારા.

હિંદુ સહી મગર હું સના ખવાને મુસ્તુફા.

હિંદુ સમજ કે મુઝકો જહન્નમને દી સિદા,
 મય પાસ જળ ગયા તો ન મુઝકો જલા સકા.
 બોલા કે તુઝ પે કયોં મેરી આતિશ હુઈ હરામ,
 કયા વજહા તુઝપે શોઅલા જો કાળુ ન પા સકા.
 કયા નામ હય તુ કોન હય મઝહબ હય તેરા કયા,
 હયરાં હું મ'ય અઝાબ જો તુઝ તક ન જા સકા.
 મયને કહા કે જાયે તાઅબ્બુથ ઝરા નહી,
 વાકિફ નહીં તુ મેરે દિલે હકે શનાસકા.
 હિંદુ સહી મગર હું સના ખવાને 'મુસ્તુફા,
 ઇસ વાસ્તે ન શોઅલા તેરા મુઝતક આ સકા.
 હય નામ દિલ્લુરામ તખલ્લુસ હય કવસરી,
 અબ કયા કહું બતા દિયા જો કુછ બતા સકા.

ગંગાસે જો ફિસલા લખે કવસર પહોંચ્યા.

રૂબાઈ.

કયા પહોંચ્યા મસીહા જો ફલક પર પહોંચ્યા.
મકસુદ કેા અપને ન સિકન્દર પહોંચ્યા.
અલ્લાહો ગની કવસરી અયસા ચાલાક,
ગંગાસે જો ફિસલા લખે કવસર પહોંચ્યા.

શકાવત.

જીસદમ દબાયા મુઝકો ગુનાહોં કે બારને.
મંચ શાફચે ગુનાહ કેા લગા ફિર પુકારને.
હઝરતને આંકે મુઝકો સુબુક દોશ કરદિયા,
રહેમત બરી કી શાફચે રવજે શુમારને.
દેખા બનાકે જળકે મુહમ્મદકા હુસ્નો નુર,
મહેબુબ અપના કર લિયા પરવર દિગારને.
મુનકર નકીર કરને લગે ઉઝરો મઅઝિરત,
કિસકા લિયા હય નામ ચે સાહબ મઝારને.
હાં, હાં, નિકલ ગયા મેરે મુંહ સે અલીકા નામ,
મુશકિલ કી મેરી હલ શહે દુલ દુલ સવારને.
દુનિયા મેં જો શુમાર ખિતાબાત આબતક,
શાહોં કે પાચે બાઅઝ સિગારો કિબારને.
લેકિન ખિતાબ મુઝકો મિલા સબસે ખુબતર,
હસરત બરી કી જીસકી હરેક શેહરિયારને.
રિદ્દે ખરાબ સાકીચે કવસર મુઝે કહો,
બખ્શા હય ચે ખિતાબ શહે ગુલફિકારને.

હય નામ દિલ્લુરામ તખલ્લુસ હય કવસરી,
દયરો હરમ કી સયર કી ઇસ ખાકસારને.

હિંદુ કી ખખશિશ.

મેહશર મંચ હી ફિરશ્તોને દાવરકો ચે ખખર
હિંદુ હય એક અહમદે મુરસલકા મદહાગર.
હય ખુતપરસ્ત અગરચે વો લેકિન હય નાઅનગો,
અહમદ કી નાઅત લિખતા હય દુનિયા મેં બેશતર.
હય નામ દિલ્લુરામ તખલ્લુસ હય કવસરી,
લે જાયે ઉરકો ખુદ્દ મંચ યા જાનિયે સકર.
મુનતે હી ચે મલાઈકાસે એક અનોખી ખાત,
ફરમાયા ખુલ જલાલને જન્નત હય ઉસકા ઘર.
અલ્લાહો અકબર એહમદે મુરસલકા ચે લિહાજ,
કી હકને લુદ્દકી સગે દુનિયા ચે બી નજર.

હય પાયે મુહમ્મદ સરે દિલ્લુરામ.

નઈ નાઅત લિખ્યું નયા સાલ હય,
કે નવરોઝસે જીભી ખુશહાલ હય.
ખુદા હય મુહમ્મદ હય ઓર આલ હય,
સિવા ઇનકે જો કુચ્છ હય જંજાલ હય.
સમન્દે કલમકી હમે વસ્કે શાહ,
નઈ હય રવિશ ઓર નઈ ચાલ હય.
હય નાઅતે નખી ઝિકરે પરવરદિગાર,

કે જે તો અમલ હુસ્ને આઅમાલ હય.
 નમાઝોમેં શહેકા તસવ્વુર રહે,
 કે જે હાલ હય ઓર વો કાલ હય.
 રસાઈ હય જુસ્ફી દરે શાહ પર,
 વોહી સાહિબે બાહો મકિમાલ હય.
 પયમ્બર કી ઉંગલી કા હય વો નશાં,
 રૂખે મેહ પે સમઝા જુસ્ફી બાલ હય.
 રૂં તયગે આફતકે કયાં વારસે,
 કે નામે મુહમ્મદ મેરી હાલ હય.
 ગમે દીનો દુનિયા મુઝે કુચ્છ નહીં,
 સના ખવાં શહે ફારિયુલ બાલ હય.
 નહીં કુછ મેરે દિલ મંય જુઝ શવકે નાઅત,
 કે હર હસરતો હિસ પામાલ હય.
 મંય ઉસરત મંય લિખતા હું નાઅતે નખી,
 બુદાએ બહાંકા જે અફઝાલ હય.
 વરક ચંદ હંય નાઅત કે મેરે પાસ,
 ચેહી અપની પુજી ચેહી માલ હય.
 હય પાયે* મુહમ્મદ સરે દિલ્લુરામ,
 જે નિસખત મેરે અબ્બ પર દાલ† હય.
 મદીને કે આને લગે ખવાળ રોઝ,
 મીયાં કવસરી નેક જે ફાલ હય.

* મુહમ્મદમેં હરફે દાલ આખિર હય ઓર દિલ્લુરામમેં અબ્બલ હય.

† દાલ-દલાલત કુનિન્દા.

મુઝે હકને પાનીહી પાનીમેં રખખા.

મુઝે નાઅતને શાદમાની મેં રખખા,
કે મઅરૂફ શીરીં અખાનીમેં રખખા.
મંચ લિખતારહા નાઅતઓરહકનેશબભર,
કમર કે મેરી પાસખાનીમેં રખખા.
નહીં ઇખતિયાર અબસે ડો નાઅત ગોઈ,
ચેહી શબ્દ હમને જવાની મેં રખખા.
હરે મુસ્તુફા કી મીલે ગર ગદાઈ,
તો ફિરકયા હય સાહિબ કિરાનીમેં રખખા.
મુહમ્મદ કે બે સાયા હકને બનાયા,
ચે પહેલા નશાં નકશે સાનીમેં રખખા.
બે ઝરરા ઉડા શહે કી ગરદે કદમ કા,
અમાને ને તાજે કયાનીમેં રખખા.

x x x x

ન કર આફતાબે ફલકે ઇતના ગરરા,
કે તુઝકોલી હય હારે ફાનીમેં રખખા.
અઝાહિર તુ જલતા હય પર હયફ તેરાં,
નહીં હિસ્સા સોઝે નિહાનીમેં રખખા.
હરે હઝરતે મુસ્તુફા મુઝકો અખશા,
તુઝે મનઝિલે આસમાનીમેં રખખા.
તુ હય હર બહર ગરદિશે આસ્માંસે,
મુઝે ફલકએ મહેરખાનીમેં રખખા.

x x x x

ન કર શોર અચ બુલબુલે ગુલ ફસાના,

હય કયા તેરી ઇસ લનતરાનીમેં રખખા.
મંચ હું નાઅતગો મેરા રૂતખા બડા હય,
નહીં કુછ તેરી હમ ઝખાનીમેં રખખા.

x x x x

ખુદાને કિયે જખકે તકસીમ રૂખે,
તો યું સખકો ફિર કદ્રદાનીમેં રખખા.

કે આદમ કો ફખરે મલાયક બનાકર,
ઇન્હોં જન્નતે જાવેદાની મેં રખખા.

બડી ઉમ્મ નુહોં નખીકો અતા કી,
સલામત જો તુફાંસે પાની મેં રખખા.

ખિઝર કો દિયા ચશમએ આબે હયવાં,
ખરાહીમ કો બાગખાની મેં રખખા.

દિયા હુસ્ન બે મિસ્લ યુસુફ કો ઉસને,
સુલયમાન કો હુકમ રાનીમેં રખખા.

દમે ઝિંદગી બખ્શ ઈસા કો બખ્શા,
તો મુસા કો ખુશ લનતરાનીમેં રખખા.

ગરઝ સખસે અવ્વલ ખુદાને બિલ આખિર,
મુહમ્મદ કો યારાને જાની મેં રખખા.

મેરે મુંહસે મનઝુરથી નાઅતે અહેમદ,
મુઝે રૂઈ રતખુલ લિસાની મેં રખખા.

x x x x

ઝરા નકશએ નાઅત કા કર નઝારા,
હય કયા નકશે બેહઝાદો માની મેં રખખા.

બહારે રિયાઝે સનાએ નથી ને,
દહન કેા મેરે ગુલફિશાની મેં રખખા.

× × × ×

નથી કે હુએ નાઅત ગો દો બરાબર,
કે દોનોં કેા એક મદહાખવાનીમેં રખખા.
હે હસ્સાન પહેલા તો મેં દુસરા હું,
નહીં ફકં અબ્વલમે સાનીમેં રખખા.

બુદાને ઇસે સાંપી મહેફિલ અરબકી,
મુઝે બઝમે હિંદોસ્તાનીમેં રખખા.
ઇસે સયર દિખલાઈ દશ્તે બ્યાં કી.
મુઝે ગર્ક બેહરે મઆનીમેં રખખા.

અરબમેં વો સહેરાએ કુદરતસે પહોંચા,
ઇસે રેગહી કી રવાનીમે રખખા.
મેં પંબબસે આયા કવસર પે ચારો.
મુઝે હકને પાની હી પાનીમેં રખખા.

લિખી કવસરી ઉઝલર હમને નાઅતેં,
ન કુછ આર ગમ ઝિંદગાનીમેં રખખા.

ગુલ હુવા હિંદુલી મહેબુબે બુદાકે સાથ હય.

કવસરી તનહા નહીં હય મુસ્તુફાકે સાથ હય.
જો નથી કે સાથ હય વો કિબરિયા કે સાથ હય.
કિસલિયે ફિર દરપયે આઝાર હેં અશરારે કવમ,
ઉસકા કયા કર લેંગે જો ખયરૂલ વરાકે સાથ હય.

કુછ નહીં હસરત ચહે બચઝા કી મુઝકો અચ કલીમ,
હાથ અપના દામને આલે અખાકે સાથ હય.
ઇન કિશાફે મુદદુઆ* પેશે અહમમેં કયા કરે,
મીમે અહમદ હય કે જો મેરી દુઆકે સાથ હય.
રહેમતુલ લિલ આલેમીં કે હશમેં મઅની ખુલે,
ખલકે સારી શાફએ રવઝે જઝા કે સાથ હય.
લેકે દિલ્લુ રામ કો હઝરત ગયે જન્નતમેં જખ,
ગુલ હુવા હિંદુ ભી મહેબુબે ખુદાકે સાથ હય.

ફાતહે બચતુલ મુકદ્દસ તેરા હય બેશક લકખ.

યા ઉમર ફારૂકે આઝમ તેરા વાજીબ હય અદબ,
શામિલે યારાને એહમદ તુ ભી હય અચ હક તલબ.
બેશુમાં સાલારે આદિલ ખાસ તેરા હય ખિતાબ,
ફાતહે બચતુલ મુકદ્દસ તેરા હય બેશક લકખ.
ઇમ ઓર ઇરાનસે તુને લિયા બાજ ઓર ખિરાજ,
હય બજા તુજકો કહું મેં ગર સુલયમાને અરબ.
ઝોરે ખાઝુ તેરા બતલાતે હેં કુફા ઓર દમિશક,
તેરી હિમ્મત કી ગવાહી હેતે હય શામો હલબ.
રવનકે ઇસલામ તેરે એહદ મેં અચસી હુઇ,
એહલે આલમ કી નિગાહોંસે ગિરે અદયાન સખ.
મિલ્લતે બચઝા કો તુને આશકારા કર દિયા,
તુને ફયલાયા નખીકા દીન ઓર ઇલ્મો અદબ.

* દુઆમેં મીમ મિલાને સે મુદદુઆ બન જાતા હય. મેરા મુદ
દુઆ થેલી હય કે મીમે અહમદ મેરી દુઆ કે સાથ હય. કવસરી.

સુરશિદે કામિલ નથી હો, તુ સુરીદે બા સફા,
 કયોં ન હો ફિર જાત તેરી ઇજાતે દીંકા. સખખ.
 તુબી હય સરદાર એક મિન જુમલએ કવમે કુરેશ,
 ખાનદાને સુરતુફાસે મિલતા હય તેરા નસખ.
 પઢકે કલમા તુ બના ઉસવકત અહમદકા રફીક,
 ફર્જ અદા મુસલિમ કિયા કરતે થે સખ છુપછુપ કે જખ.
 તેરે ઇમાંસે હુધ વો તકવીયત ઇસલામ કો,
 હર તરફ દેને લગે મુસલિમ અઝાને રોજો શખ.
 રહેમ તેરા હય ખરાયે દોસ્ત બુદ્દે કિરદિગાર,
 કેહેર હય કહહારકા બહેરે અદુ તેરા ગઝખ,
 સાલહા ખુરશીદ ને દુંદા ઝમાને મેં મગર,
 એહલે આલમમેં મિલા તુઝસા મુદબબિર ચોર કખ.
 તેરી શાને મમલેકતકા હો નહીં સકતા ખ્યાં,
 તેરી તરહે અદલકી તવસીફ મંય હંય ખંદ લખ.
 અનવરી લિખ લિખ કે શાહોંકે કસીદે ખુશ રહા,
 કવસરી કો હય તેરી મદહત સરાઈ મંય તરખ.

યાદ કરતા હય તેરી રફતારકો યોરશાલમ.

યા ઉમર ફાફકે આઝમ અય અમીરે બા કરમ,
 તેરી હયબતસે કિયા સર સરકશોંને ડરકે ખમ.
 દુશમનાને દીને સરમદ તુઝસે આજુઝ આ ગયે,
 શિકંકી હસ્તીકો તુને કર દિયા બિલકુલ અદમ.
 મફતિખર તુઝસે રહા તખ્તે બિલાફત દેહેર મેં,
 તુને હરએક મુદકમેં ગાડા શરીઅતકા અલમ.

વાદીએ બચતુલ મુકદ્દસ હય તેરી તફરીહ ગાહ,
 યાદ કરતા હય તેરી રક્તારકો યોરશલમ.
 તાજે કિસરાકો તેરે કદમોસં કયા કયા નાઝ હય,
 હય દુરફશે કાવયાની પર તેરી ગરદે કદમ.
 હો ગયે બુતખાને તેરે શોરે હયબતસે ખરાબ,
 ફિર ગયા આતશકદોં પર તેરા સયલાબે હશમ.
 પસ્ત તુને કર દિયા અવળે અઝીમે રૂમકો,
 હો ગઈ ઢીલી બિનાયે કસરે હરકુલ એકદમ.
 જો ક્રિયા તુને, ક્રિયા ઇસલામકી ખાતિર ગરજ,
 તેરા દમભી બચદે ખતમુલ મુરસેલીં હે મુગતનમ.
 હદદે શરઅ પાક જારી તુને કી ફરજંદ પર,
 મર ગયા ખેટા જવાં ઓરકુછ ન થા તુઝકો અલમ.
 એબ હેતા હય તુઝે સાલારે આદિલકા લકબ,
 અદલ ભી ખાતા હય તેરે કવલે ફયસલકી કસમ.
 તેરા વો છુપ છુપકે ફિરના શબકો ખેહરે અદલે દાદ,
 હય રઇયત પરવરીકી એક ખુરહાને અતમ.
 તેરી રાયેં અકસે વહીયે કિબરિયા હોતી રહીં,
 તુઝકો કરતે થે નખી અકસર કઝાયા મેં હકમ.
 ગો તેરે કબ્જે મંચ બચતુલ માલકા કુલ માલ થા,
 પાથ કર ઈંટ અપના તું ભરતા રહા લેકિન શિકમ.
 સિદક દિલસે કવસરી તેરા સના ખવાં હય મુદામ,
 'યા ઉમર' હય આજકલ ઉસકો વઝીફા દમ બદમ.

તસળીહ લી હય હાથ મંય અવર ઝુલકિકારલી.

ખારા ઇમામ, ચારદાહ માઅમુમ પંજતન,
ફિર અશરએ મુબશ્શીરઃ ઓર ચાર ચાર લી.
ઈન સબ મંય જે શરીક હય વો હય અલી ફકત,
સબસે જુદા હય અવર હય સબ મંય શુમાર લી.
હિજરતકી શબ થા બિસ્તરે અહેમદ પે મહેવે ખવાબ,
એક શબ મંય જાનશી લી બના જાનિસાર લી.
દામાદ લી નખીકા વો નફસે નખી લી હય,
યે મસઅલા હય સેહેલ લી અવર પેચદાર લી.
મુશકિલ કુશાએ ખલક હય અવર ફાકાકશ હય વો,
બે ઇખતિયાર લી હય વો અવર બા ઇખતિયાર લી.
યક્તા વો ઝોહોદ મંય હય શુજઅત મંય ફદ હય,
તસળીહ લી હય હાથ મંય અવર ઝુલકિકાર લી.
અલ્લાહો અકબર ઉસ મેરે મવલાકી શાને પાક,
મઝહુર લી હય અવર શહે દુલદુલ સવાર લી.
હુખે અલીસે દિલ હય ગની ફકરો ઉસર મંય,
હય કવસરી ગરીબ લી અવર માલદાર લી.

દિલોજાંકા આરામ નામે અલી હય.

રવા જુસ્સે હો કામ નામે અલી હય,
દિલોજાંકા આરામ નામે અલી હય.
વઝીફા હય અહિદકા યે ઇસ્મે આઝમ,
મુબહિદકી સમસામ નામે અલી હય.
ઇસી નામસે બદતા હય જવશે ઇમાં,

તરકકીએ : ઇસલામ નામે અલી હય.
 હંય સરશાર જુસ્સે ખુઝુગાને મિલ્લત,
 મયે હકકા વો જામ નામે અલી હય.
 મુહિબકો નજાત ઇસસે હોતી હય હાસિલ,
 અહુ કે લિયે દામ નામે અલી હય.
 ખલા ટલ ગઇ લેતેહી નામે હયદર.
 કે રાહત કા પયગામ નામે અલી હય.
 કહુ કવસરી કયા મંય ઉસ્કે ફઝાયલ.
 ખુદ અલ્લાહકા નામ નામે અલી હય.

ઝાતે અકદસ હય તેરી જાને જહાને મુસ્તુફા.

યા અલીયે મુસ્તુફા અય રાઝદાને મુસ્તુફા.
 મુસ્તુફાકે ખ્યાલ તેરા હય મકાને મુસ્તુફા,
 જુસ્કા મવલા મુસ્તુફા હય ઉસ્કા મવલા તુ બી હય.
 દોસ્ત રખતે હંય તુઝે સખ દોસ્તાને મુસ્તુફા,
 શવહરે ઝેહરા હય તુ સલ્લે અલા સલ્લે અલા.
 તુઝસે કાયમ હય જહાં મંય ખાનદાને મુસ્તુફા.
 હય હસન ખુરશીદ તેરા હય કમર તેરા હુસયન.
 યે હય રહે મુસ્તુફા અબ્ર વો હય જાને મુસ્તુફા,
 લેહમકા લેહમી તુઝે અકસર મુહમ્મદને કહા.
 નક્સે પયગમ્બર હય તુ હસ્મે ખ્યાને મુસ્તુફા,
 હય તેરા દીદાર દીદારે હખીએ જુલ જલાલ,
 તેરી કરતે હંય ઝિયારત આશિકાને મુસ્તુફા,
 તુ હય ખાખે મુસ્તુફા અબ્ર મુસ્તુફા હય શહેરે ઇલ્મ.

બે તેરે કયોંકર મિલે ફિર આસ્તાને મુસ્તુફા,
 કઅબએ રખે જહાં તેરી વિલાહતગાહ હય.
 પાક અવર તાહિર હય તુ મિસ્લે દહાને મુસ્તુફા,
 નુર તેરા નુરે એહમદ, નુરે એહમદ નુરે હક.
 શાન તેરી શાને હક હય યા હય શાને મુસ્તુફા,
 ભર ગયા ઇલ્મે લફુન્ની સીનએ પુર નુર મં'ય.
 જખ કે તુને મેહોદ મં'ય ચુસી ઝખાને મુસ્તુફા,
 તુઝસે આઈને અદખ સીખે હં'ય ઉસ્ને કખલે ખલક.
 કયોં ન ફિર રૂહુલ કુદસ હો પાસખાને મુસ્તુફા,
 જસ તરાહ ખુરશીદ તાખાં સે મુનવ્વર હય ફલક.
 ઇસ તરાહ રવશન હય તુઝસે આસ્માને મુસ્તુફા,
 હામીયે મિલ્લત હય તુ અય ખુસરવે ખયખર શિકન
 હો ગયે મ્અદુમ તુઝસે હુશમનાને મુસ્તુફા,
 મિસ્તરે ખયરૂલ વરા પર સોયા તુ હિજરતકી શખ.
 ખવક મં'ય તુ ખન ગયા દારૂલ અમાને મુસ્તુફા,
 તેરી તયગે કુદ્ર કશ ઇસલામકી પહેલી ઘિના.
 તેરા ઇલ્મે પાક હય ફયજે લિસાને મુસ્તુફા,
 અય વસીયે મુસ્તુફા તુ સાબિકુલ ઇસલામ હય.
 ઝાતે અકદસ હય તેરી જાને જહાને મુસ્તુફા,
 તેરી શમશીરે દુદમકી આખે નુસરત કયા કહું.
 જસસે હય સર સખ્ખ અખ તક બોસ્તાને મુસ્તુફા,
 ખન્દકો ખદરો ઉહદ મેં તુ તને તનહા લડા.
 તેરા દમ ગોયા થા એક ફવજ ગિરાને મુસ્તુફા,
 ચુમ લેતી થી ફરેરા નુસરતે પરવર દિગાર.

જળ ઉઠાતા થા વિગા મંચ તુ નશાને મુસ્તુફા,
કવસરી કે કામ દો હંચ એક હય લેકિન મઆલ,
હય સનાખવાં તેરા ચે અવર મદહ ખવાને મુસ્તુફા.

ઉમ્મ ભર ઝિકરે શહીદે કરખલા કરતે રહે.

પુછા જળ હકને કે તુમ દુનિયા મંચ કયા કરતે રહે
કેહ દિયાં હમને, સનાયે મુસ્તુફા કરતે રહે.
ખંદ રેહતે દીનકે કયોં કામ ખ્યાદઝ મુસ્તુફા,
મુશકિલેં ઉમ્મતકી હલ મુશકિલ કુશા કરતે રહે.
કુછ ન હાથ આયા ઉન્હેં મહેનત ગઈ ખરબાદ સખ,
જો અલી કેા છોડ કર ચાહે ખુદા કરતે રહે.
કયા દિખાઈગે વો મું અપને નખી કેા હશ્રમંચ,
જો કે આજુરદા દિયે ખયરૂનીસા કરતે રહે,
અશકિયા મંચ અવર એહલે ખયત મંચ ચે ફર્ક હય,
વો જફા કરતે રહે અવર ચે દુઆ કરતે રહે.
હરજતે શખીર દીને મુસ્તુફા કે નામ પર,
મુખહસે તા અસર ખચ્ચોં કેા ફિદા કરતે રહે.
મઆરિકતેકેહતેહંચધસિકેાભુખઅવરગમમંચહુસયન.
ઝેરે ખનઝર લી નમાઝે હક અદા કરતે રહે.
તંગ દસ્તી મંચ, ફરાખી મંચ ગરજ હર હાલ મંચ,
ધખતિયાર એહલે સફા સમ્રો રઝા કરતે રહે.
કવસરી ફિર કબ્ર મંચ કયા હોતી ઇઝા જળ કે હમ,
ઉમ્મભર ઝિકરે શહીદે કરખલા કરતે રહે.

જન્નતુલ બકીયા.

કયા જન્નતુલ બકીયાકી શાને રફીઅ હય,
પુરજે ફલક હરચોકે મઝારે બકીઅ હય.
છુપ જાયે અર્શ જુસ્મે વો દામન વસીઅ હય,
ખારા મહીને સયરે બહારે રખીઅ હય.

ખુદ્દે નહમ જહાંમેં ચેહી અરજે પાક હય.

કેહલુલ બસર ચહીં કી ઝમાનેમેં ખાક હય.

મદકુન જો ચહાં હય વો ગમસે હય રસ્તગાર,
હોઝખ કા કુછ અઝાખ ન મરકદકા હય ફિશાર.
બરઝખ કા હય ઝમાના ચહાં મવસમે બહાર
જન્નત કે નુરકા હય ઇસી ખાકપર કરાર.

ઇસસે દુકાન દુર હય દુનિયાએ ઝિશ્ત કી.

સરહદ મિલી હુઇ હય ઇસીસે બેહિશ્ત કી.

હય જન્નતુલ બકીયાકી જન્નતકો જુસ્તુજુ,
મટી કે ઇત્ર મંચ લી બત્તી હય ચહીં કી ખુ.
ઇસ ખાકે પાક કી હય હો આલમ મંચ આબરૂ,
અમઝમ કો ઇસકી ચાહ હય કવસર કો આરઝુ.

ઝરરા હય આફતાખ ઇસી અરજે પાક કા.

સહકા હય ચે તમામ ખુઝુગોં કી ખાક કા.

મટી મંચ ઇસકી મટી ખુઝુગોંકી હય મિલી
હુરમત હય ઇસકી પેશે ખુદાવંદે એઝહી
મુશ્તાક ઇસકે રહેતે હંચ કુદસી વ જન્નતી
ઇસકી હવા કે ઝોંકે હંચ ખુલ્લી વ કવસરી

પડતી હય ઇસપે અશમે અમલ જીવ્રઈલ કી.
ઇસ ખાક મંચ સફા હય મયે સલસબીલ કી.

હય ઇસ ઝમીં કા પેશે ખુદા મરતખા બડા
લિખખા હય એક કાફિરે સદ સાલા જો મરા,
ગુઝરા જનાઝા પાસસે ઉસ શખસે ગયર કા.
ખાકે બક્રીયા ઊડકે ફકન પર ગિરી ઝરા.

દોઝખ મંચ ખાકે પાક કા જાના મહાલ થા.
કાફિર કા બાગે ખુદદ લી પાના મહાલ થા.

કેહતીથી ખાકે પાક કે નાજી તુ હો ચુકા.
કેહતાથા કુફ્ર લે કે જહન્નમ મંચ જાઉંગા,
કુફ્ર અબર ખાકે પાક મંચ ઝગડા જો યું પડા
આખિર ખુદાને લુત્ફરે જિંદા ઉસે કિયા.

આઈ નિદાએ ગયખ કે કયા પેચ પડ ગયા.
કલમા તું પઢ કે તેરા નસીખ આજ લડ ગયા.

કલમા પઢા નખીઝા જો અખશિશ-કી આહ મંચ
તખફીફ હો ગઈ વહીં જુમો ગુનાહ મંચ.
મકબુલ હો ગયા વો હુઝુરે ઇલાહ મંચ,
રસ્તા મિલ્લ ખેહિશતકા દોઝખકી રાહ મંચ.

ઉસકો ન ફિર હવા હુઈ દુનિયાએ જિશત કી.
મુંદતે હી આંખ ખુલ ગઈ ખિડકી ખેહિશત દી.

મરને કે ખઅદ કયા હુવા હકે ઉસપે મેહેરખાં,
આઈ બહાર ઉસકે ચમન મંચ પસ અઝ ખિઝાં.
હય જન્નતુલ બક્રીયા કી રેહમત ચે બે ગુમાં,
હાં જન્નતુલ બક્રીયા લી જન્નત કા હય નશાં.

યે અરજે પાક આફતે દુનિયાસે પાક હય.
કયોંકર ન પાક હો કે બુબુગોં કી ખાક હય.

હય જન્મતુલ બકીયા બુબુગોં કી યાદગાર,
હંય એહલે બયતે પાક કે અકસર યહીં મઝાર.
કમ્મે જનાબે ક્ષાતિમા એહરાકે મંય નિસાર,
જીસપર હય ઉસકે ફઝલો ફઝાયલકા ઇન હિસાર.

શામિલ બે ઇસ્મેં ખાક હય આલે રસુલ કી.
ઇસ વાસ્તે ખુદાને યે હુરમત કબુલ કી.
કમ્મે હસન યહીં હય નહીં ઇસમેં કુછ કલામ,
ઝયનુલ અબા કા ખઅદ કઝા હય યહીં કયામ.
મદદુન યાં હંય ખાકિરો જઅફર સે ભી ઇમામ,
કુછ અવર ભી હંય તુરબતે સાદાતે નેક નામ.

અસહાબે મુસ્તુફા ભી યહાં દફન ચંદ હંય.
કમ્મેંસે જીનકી ઇસકે મરાતબ બલંદ હંય.
કેહતે હંય સઇયદા કા યહાં હય જહાં મઝાર,
કુરસીઓ અશં ઉસકી ફઝીલત પે હંય નિસાર.
મયદાને હથ્ર હોગા ઉસી બા સે આશકાર,
બિચ્છેગા વાં પે તખ્તે ખુદાવંદે રોઝગાર.

દરબારે ઝુલ જલાલ મકામે બકીઅ હય.
કયા જન્મતુલ બકીયા કી શાને રફીઅ હય.
સબ કુચ્છ યે ક્ષાતિમાકા તસદ્દુક હય બે ગુમાં,
વરના કભી થે ઇસપે મઝારે યહુદીયાં.
કમ્મે જનાબે ક્ષાતિમા કે ચંદ હંય નશાં,
જીનમેં સે ઇસ જગાભી અલામત હય કુછ અચાં.

અગલળ ચેહી હય કપ્ર ચહીં હય ખુતલ કી.
 યા પાસ હય રસુલ કે બેટી રસુલ કી.
 કયા ખઝગતર રસુલ કી શાને જલીલ હય,
 બાબા રસુલ પાક હય દાદા ખલીલ હય.
 ઇસાલી એક ઉનકી શિક્કા કા અલીલ હય,
 રખ એતિકાદ કયોં તુઝે ફિકરે દલીલ હય.

તુરે દિલે ફલક દરે ઝેહરા કી ખાક હય.
 પઢતા હુરદ ઉસપે ખુદાવંદે પાક હય.
 તકતીઅ શેઅર મંચ તુઝે હરદમ ચેહી હય ધુન,
 મફૂલ ફાએલા તો મફાઇલો ફાએલુન.
 શાહોંકે વરફો ઝીકમંચ ખોતા હય કયોં સખુન,
 હાં આલે મુસ્તુફા કે મનાકિય ઝરા તુ સુન.

પાયા વો કિસને પાયા જો પાયા ખુતલ ને,
 ફરમાયા કિસકો ઉમ્મા અખીહા રસુલ ને.
 હકકા બહારે બાગે તુખુવત હય ફાતિમા,
 ઝીનત દહે મકામે ઇમામત હય ફાતિમા.
 કવસર હય જીસકી કસર વો કસરત હય ફાતિમા,
 નકદે બહાયે ખિલઅતે વહેદત હય ફાતિમા.

તવહીદે કિર દિગાર જનાબે ખુતલ હય,
 અસલી કુરૂઅ અબર વો ફરએ ઉસુલ હય.
 મઅસુમા હય કે હુરમતે હબ્વા હય ફાતિમા,
 દુનિયા મંચ શાહઝાદીએ દુનિયા હય ફાતિમા.
 ખાતુને ખુદદ, મરિયમે કુબરા હય ફાતિમા,
 સિદ્દીકા હય ખુતલ હય ઝેહરા હય ફાતિમા.

સખ અવરતોમેં અયસી ફઝીલત કિસીકી હય,
ખેટી નખીકી અવર વો ઝવબ્બ અલીકી હય.

ઉમ્મુલ હસન હય માદરે શખ્ખીરે ખુશ શિઆર,
અલ કિસ્સા વો હય જદદએ સાદાત બા વિકાર.
કયા મુઝસે અબ ફઝાઈલે ઝહેરાકા હો શુમાર,
ખુશ જીસસે કાતિમા હય ખુશ ઉસસે કિરદિગાર.

બંદી ભી હય ખુદાકી વો નુરે ખુદા ભી હય,
વો અશરફુન્નીસા ભી હય ખયરુન્નીસા ભી હય.

બાબા હય વો કે ખતમે રોસુલ જીસ્કા હય લકબ,
શવહર ઇમામે હર દોસરા સઈયદુલ અરબ.
ખેટે હસન હુસયન હંય ખાદિમ હંય જીનકે સખ,
જીઝ કારે ખયર જીનકો નહુનિયા મંય થી તલબ.

શવહર સખી હંય ખુદ ભી સખી હય પિસર સખી
વદલાહ કાતિમાકા હય સખ ઘરકા ઘર સખી.
આઈ હય કિસકો આદરે તતહીર ચે કહો,
ઇફકેતકા મુલક કિસકી હય બગીર ચે કહો.
મનજીર હકકો કિસકી હય તવકીર ચે કહો,
ખેટે હંય કિસકે શખ્ખરે શખ્ખીર ચે કહો.

તકરીમ કિસકી ઘરમેં જનાબે અલીને ડો,
તઅઝીમ કિસકી બરસરે મિમ્બર નખીને કી.

લિખ્ખા હય ચે કે જમ્આ થે અસહાબે બાવકા,
વહીચે ખુદા સુનાતે થે મિમ્બર ચે મુસ્તુફા.
સિન તીન સાલકા થા જનાબે ખુતુલ કા,
મસજીદ મંય ખેલતી હુઈ આઈ વો બા સફા.

બેટીકે આપ દેખકે શાદાં ખડે હુએ,
તઅઝીમે ક્ષતિમા કે લિયે ઉઠ ખડે હુએ.

અસહાખને જો દેખા ચે ઉલકત કા માજરા,
કી અઝાં ચા નખી હમેં હયરત હુઈ સિવા.
અબલાગ છોડકર અદખે ક્ષતિમા કિયા,
ગખરો ચહુદ તઅાન કરીંગે વો ખરમલા.

ખે ચેયન ઇસ કદર હય જો ખચ્ચોંકે ખ્યાર મંચ,
તખલીગ કર સકેગા વો કયા રોઝગાર મંચ,
ચે સુનકે દુરકિશાં હુએ યુ' ખાદશાહે દીં,
બેટી સમઝકે અપની મંચ હરગિઝ ઉઠા નહીં.
તવહીદે ઝુલ જલાલ હય ઝેહરાચે ખિલયકીં,
વહેદતકા પાસ કરના હય એક ફરઝે મુરસેલીં.

તવહીદે હકકા દિલ પે અસર જખ ખડા હુવા,
એહકામે વહીં છોડ કે મંચ ઉઠ ખડા હુવા.

પયદા ખુઝુર્ગ હોંગે વો ખત્ને ખુતુલ સે,
દુનિયાકે પાકે સાફ કરીંગે ખુહુલ સે.
માહિર વો હોંગે જુમલા કુરૂઓ ઉસુલ સે,
કામ ઉનકે હોગા દીને ખુદાઓ રસુલસે.

સરકે કટાકે દીનકે કાયમ કરીંગે વોહ,
અંર ભુકે ખ્યાસે રાહે ખુદામેં મરીંગે વોહ.

ચે રમઝ સુનકે હો ગયે અસહાખ મુતમઇન,
પઢને લગે દુરૂદ જવાં અંર સખ મુસિન.
કેહતેયે ખારખાર ચેહી હુરો ઇન્સો જન,
સદ્દે અલા મુહમ્મદવ આલે મુહમ્મદિન.

યે જીસકી હય સના વો સિપુરદે બકીઅ હય,
કયા જન્નતુલ બકીઅ કી શાને રકીઅ હય.

હોગા જો રવજે હશ્ર જમાને મં'ય આશકાર,
સબકો મિલેગા હુકમે ખુદાવંદે રોઝગાર.
સબ અપની અપની આંખેં કરેં બંદ એકબાર,
ઉઠતી હય અપની કબ્રસે જોહરાઅ બા વિકાર

જખતક ન યે બેહિશ્ત મં'ય પહોંચે બકીઅ સે
ખોલે ન કોઈ આંખ શરીફા વઝીઅ સે.

અલ કિસ્સા ઉઠકે ક્રાતિમા અપને મઝાર સે
ચું ફિર કરેગી અર્જ વો પરવરદિગાર સે.
બેહતર બકીઅ મુઝકો હય બાગો બહાર સે,
મેહકુઝ યાં રહી હું અઝાબે ફિશાર સે.

છોડુંગી મં'ય ન ઇસકો મુઝે ઇસસે પ્યાર હય,
આયન્દા તુ ખુદા હય તુજે ઇખતિયાર હય.

ફરમાયેગા ખુદા તેરી અરઝી કુબુલ કી,
બેટી હય તુ હમારે મુહમ્મદ રસુલ કી,
ફિર હુકમે હક યે હોગા નહીં ખાત તુલ કી.
જન્નત મિલી બકીઅસે ખાતર બુતુલ કી.

તખતા રયાજે ખુદદહા અરજે બકીઅ હય,
કયા જન્નતુલ બકીઅકી શાને રકીઅ હય.

ઉર્દુ તથા અરબી ઝખાન અને ગુજરાતી હરફોની દીની કિતાબો.

પંજસુરા-પંજસુરાના નામથી એક બે કિતાબો ગુજરાતીમાં બહાર પડી છે. પરંતુ તેમાં પાર વિનાની ભુક્ષો હોવાથી અમોએ ખાસ કાળજી પુર્વક આ પંજસુરો તપ્પિયાર કરાવ્યો છે. જેમાં ભુક્ષો ન રહેવા પામે તે ઉપર ખાસ લક્ષ આપવામાં આવ્યું છે. અને તેમાં હરફ મોટા લેવામાં આવ્યા છે જેથી ઘરડી વયના અને ઓછી નજરવાળા ભાઇઓ સહેલાઈથી વાંચી શકે. લગભગ દોઢસાં ઉપરાંત પાનાના આ પંજસુરામાં નીચલી આખનોનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે.

સુરએ યાસીન શરીફ, સુરએ ફત્હ, સુરએ અર રહમાન, સુરએ વાકેઆ, સુરએ મુદ્દક, સુરએ મુજઝમમિલ, સુરએ નખા, અસ્માએ હસના એટલે અલ્લાહના નવ્વાણું નામ, હઝરત નખીએ કરીમ સલ૦ અને ગવસુલ અઅઝમ રહી૦ના નવ્વાણું નામ, ફૂઆએ ગંગુલ અર્શ, ફરદે અકબર, ફરદે તાજ, ફરદે લખી, ફૂઆએ સુરયાની, કસીદએ ગવ-સીયા, ફૂઆએ નુર, નાદે અલી, આયતુલ ફરસી.

મજકુર પંજસુરા કિંચા સફેદ તથા હિનાઈ કાગળોમાં ગુદા ગુદા છપાવ્યા છે કિંચા કપડાની ઈંગલીશ આંધણી સોનેરી નામ સાથની ધણીજ સુશોભિત અનાવવામાં આવી છે. તે છતા હદીઓ માત્ર એક રૂપીયો રાખવામાં આવ્યો છે.

સુરએ યાસીન શરીફ—હિનાઈ કાગળમાં મોટા હરફોથી અસનાદની સાથે સુરએ યાસીન છપાવામાં આવી છે. સુરએ યાસીન કુરઆને શરીફનું ફિલ ગણાય છે અને તેના અસનાદ વાંચવાથી જાણી શકે એ સુરા પઢવામાં કેટલો સવાબ છે. હદીયો બે આના.

તરીકએ ફતેહા—આજના જમાનામાં ઘણા ખરા મુસલમાન ભાઇઓ ઉરદુ અરબી નહી જાણવાના સખએ ફતેહા માટે પણ ખીજના

મોહતાજ રહેતા હતા જેથી અમોએ ગુજરાતી હરકોમાં ફાતેહા મોટા હરકોમાં છપાવી દીધા છે. હદીયો એ આના.

દુઆએ ગંઝુલ અર્શી—દુઆએ ગંઝુલ અર્શી વઝીફાની તાસીર કોણ જાણતું નથી. અમે તેને હીનાઇ કાગળમાં છપાવ્યું છે અને તેની સાથે આં હઝરત સલ૦ તથા હઝરત ગવસુલ આઝમ કદ૦ના નવાઈ નામ પણ દાખલ કર્યા છે. હદીયો એ આના.

અરકાને ઇસ્લામ—નમાઝ શીખવા માટે ઘણી કિતાબો ગુજરાતી હરકોમાં પ્રગટ થઈ છે પરંતુ અમે આ કિતાબ હાલમાંજ પ્રગટ કરી છે અને તેમાં ભુલો ન રહેવા પામે તે બાબે લક્ષ આપ્યું છે. વળી એક કાગળ અને મોટા હરકોમાં છપાવી છે. એમાં પાંચે કલેમા, ઇમાને મુદ્રસ્સલ, ઇમાને મુન્મમલ, ગુસલ તયમમુમ વિગેરેની નીયત તથા તરકીબ, પાંચે વખતની ૮૮ નમાઝોની અરબી નીયત તરજુમા સાથે તથા નમાઝ પઢવાની પુરેપુરી તરકીબ. ઉપરાત જુમા, તરાવીહ, તહજ્જુદ, ઇદન, જનાઝા, મુસાફર, ખીમાર, સ્ત્રીઓ વિગેરે નમાઝોનો અહવાલ છે. તે પછી રોઝા, ઝકાત, હજ તથા અક્રીકાના મસાયલ લખવામાં આવ્યા છે. કફન, દફનની પુરેપુરી તરકીબ પણ દરજ કરી છે. દુકંમાં એટલુંજ કે ઇસલામના પાંચ રૂકનોની હકીકત લખવામાં આવી છે. કીમત છ આના.

ઝીંદા-કરામાત—એમાં રોજ રોજગારમાં વધારે થઇ મુદ્દેસી દુર થાય, તથા મોહબ્બત, અને દોસ્તી પેદા થાય, દુસ્મન તબાહ, અને બરબાદ થાય, અને દરએક હાજતો પુરી પડે, તેવા અમલો. અને નાવીબો લખવાની તરતીબ, તથા દવાઓ. વીગેરે બાબતો છે. કીમત રૂ. ૦-૮-૦

અમીર હસન નિઝામી

પાંચપટ્ટી-અમદાવાદ.

ઉરદુ ગ્રંથાન અબર ગુજરાતી હુરફી કિતાબે.

વઝાચકે કાઢિરી-ઇસમેં અયસે વઝીદિ હંચ કે જીરકે પઢનેસે તમામ મુશકિલેં આસાન હોતી હંચ, રોઝી રોઝગાર મંચ બરકત ઓર તમામ દીની દુન્યવી ફાયદે હાસલ હોતે હેં. કીમત ૦-૮-૦

ફવલતે બેઝવાલ-ઇસમેં એકસો મસાએલ અયસે હંચ જીન પર અમલ કરનેસે મુફલીસી દુર હોતી હય. કીમત ૦-૮-૦

મુરશિદે કામિલ-મુરશિદે કામિલકી પહેજાન ઓર ખુદાકી કુદરતકે છુપે હુવે બેદ માલુમ કરને હોં તો ઇસ કિતાબકો પઢો. કીમત આઠ આને

મેઆરાજનામા-ઇસ કિતાબમેં દોજહાંકે સરદાર હઝરત જનાબ રસુલે મકબુલ સલ૦ કી મેઆરાજ શરીફકા હાલ દરજ હય. આં હઝરત સલ૦ ને જન્મત દોજમ ઓર અશી મેઆદાકી બે સયર કી હે ઓર વહાંકે અજબો ગરીબ હાલાત દેખે હંચ ઉસકા હાલ દરજ હય. કીમત ૦-૩-૦

મબમુએ મદહયાત-ઇસમેં હઝરત પયગમ્બરે ખુદા સલ૦ કી શાન મુબારકમેં ઉમદા કસીદે હંચ. ઓર રમઝાન શરીફકી આમદ અલવિદા ઓર દીગર મુખતલિફ નઝમેં હંચ. કીમત ૦-૮-૦

બામે રસુલ-ઇસમેંબી હઝરત સલ૦ કી શાન મુબારકમેં નાઅતીયા કલામ, મદહયાત, કસીદે વગયરા ઉમદા લિખે હંચ. કીમત ૦-૮-૦

રાહબરે ખિલવત-ઇસમેં નિકાહ, તલાક, મહેર, ઇદતકે મસા-મલ ઓર સોહબતકે આદાબ લિખે ગએ હંચ. ઉમદા કિતાબ હય. કીમત ૦-૬-૦

કરીશ્મએ કુદરત-ઇસમેં ખવાબકી તાખીર, ફાલનામા, ઇલમેં કમાલ વગયરા દેખનેકી તરતીબ હય. કીમત ૦-૬-૦

ચાલુ સમયમાં સુસલમાનો અને સત્ય ધર્મશોધક ભાઈઓના

અશ રાહબરની અરજ સારનાર

== વિશ્વધર્મ - દરિયા મ. ==

(લખનાર:—મુનશી વલીમોહમ્મદ મોમિન.)

આ પુસ્તકના સપૂર્ણ બને ભાગ પ્રગટ થઈ ચુક્યા છે. એના માં હવે બે મત છેજ નહીં. સાધારણ માણસથી લઈને વિદ્વાન માણસે સુદ્ધા તેની પ્રતિષ્ઠા કરી ચુક્યા છે. “ખિલકત” પત્રના લગભગ એક વરસ સુધી પ્રગટ થયા બાદ અને હજારો વચ્ચેના મન હરણ કર્યા બાદ પુસ્તક રૂપે પ્રગટ કરવામાં આવ્યા છે. શુદ્ધ અને સઘનના નામે ચલાવવામાં આવતા સદાનો વાર્તારૂપે જગત્ત આજ દરિયાગના ઉચ આદર્શના જીવનો જાગતાં નમુનો છે. આ પુસ્તકના કર્તા બાપુ વલીમોહમ્મદ મોમિને આ પુસ્તક લખવામાં પેતાની ઉચ મગજ અને કલામનો ચમત્કાર દેખાડ્યો છે. દરિયાનું ધર્મ પેતાના ખુબીઓ ધરાવે છે તે એકેએક કરીને વાર્તા-પે રસગય રીતે વર્ણવે પરધર્મી બાપુ આ પુસ્તક વાંચનાંજ પોકારી ઉઠશે કે:—

“હાય મારો જન્મ સુસલમાનને ત્યાં કેમ ન થયો?”

હકામાં એટલુંજ કે ચાલુ સમયમાં આ પુસ્તક સુસલમાન પરધર્મી બનેને સત્ય રીતે ઉપયોગી છે અને જાંદગી તથા અસ્ત બનેનો ખરો મર્મદર્શક છે. ચારમાં ઉપરાંત પાનાના સંખ્યાના સાથના પાકા પુઠાના દળદાર પુસ્તકની કીમત ત્રણ રૂપીઆ.

અમીર હસન નિગામી. પાંચપટી, અમરદાસ

અમરદાસ પ્રેસ (કાપખાતું) મી.આ.પુર રોડ, ગુલસ્ટાન બંગ્લો, અમરદાસ

